107 Nolu Açıklama

Tereddütsüz Kavgada 37 Yılı Geride Bırakan Partimizin 38. Kuruluş ve Mücadele Yılını Maoist Coşkuyla Yaşıyoruz!

Komünistlerin birliğinin maddi ifadesi olan Komünist Partinin temelleri Komünist Manifestoyla atılmış oldu. 1871 Paris Komünü deneyimiyle proletarya iktidarı ilk büyük tecrübesini yaşadı. 1917'ye gelindiğinde proleter dünya devriminin kapısı aralanmış oluyordu. Rusya'da Komünist Partinin önderliğinde patlak veren Büyük Ekim Devrimiyle burjuva demokratik devrimler dönemi kapanıp, ''Emperyalizm ve proleter devrimler çağı''nın açılmasıyla yepyeni bir çağa geçilmiş oldu. Dünyanın ilk proletarya iktidarı kurularak, yoksul dünyanın kaderini değiştiren devasa bir çığır açıldı.

1917 Rus Büyük Ekim devriminden sonra, yine doğudan olmak üzere, dünya bir kez de 1949 Çin Demokratik Halk Devrimiyle sarsıldı. Yarı-sömürge/yarı-feodal Çin'de komünist parti önderliğinde Halk Savaşı Stratejisiyle proletarya diktatörlüğünün bir biçimi olan ilk Yeni Demokratik İktidar kuruldu. Proleter dünya devrimine parlak bir pencere de bu tarihle açılmış oldu.

Bu iki devrim, emperyalizm ve tüm dünya gericiliğini titretirken; dünya proletaryası ve ezilen halklarına ilham kaynağı olup, yoksul dünyada peş peşe devrim mücadeleleri ve devrimlerin patlak vermesine yol açtı. Dünyayı kasıp kavuran devrim dalgasıyla dünyanın üçte birinde demokratik ve sosyalist iktidarlar kuruldu. Böylece dünya, emperyalist bloğa karşı güçlü bir sosyalist bloğun doğuşuna tanıklık yaptı.

Bu dönem dünya Komünist ve devrimci hareketi içinde ciddi ideolojik sorun ve saflaşmaların gündeme gelmesiyle büyük tarihi çalkantıların yaşanmasına da yol açtı. Modern revizyonizmin baş göstermesiyle birlikte, dünya komünist hareketi içinde, revizyonizm ile Marksizm(kapitalist yol ile sosyalist yol) arasında yükselen tayin edici ideolojik mücadele ve cepheleşme gelişmelere damgasını vurdu.

Revizyonist kampın başını, Stalin'in ölümünden sonra iktidarı gasp eden Kuruşçev-Brejnev revizyonistlerinin önderliğindeki revizyonistleşmiş SBKP(B) çekerken; sosyalist kampın başını Mao önderliğindeki ÇKP çekiyordu. (Yazık ki, Stalin'in ölümünden sonra SBKP(B)'nin yaşadığı akıbet, Mao'nun ölümünden sonra ÇKP'nin de başına gelecekti. Ve sosyalist kamp çözülerek, sosyalizm geçici-taktik yenilgisini alacaktı ve bu gelişme ''sosyalizmin yenilgisi'' olarak propaganda edilip, devrimci cephede derin moral çöküntülerine yol açacaktı...) ÇKP yönetimi karşı-devrimci bir darbeyle ele geçirilip gerici dünyaya iltihak etmeden önce; ÇKP ile SBKP(B) revizyonizminin başını çektiği iki yol arasında kıyasıya bir mücadele sürüyordu. Aynı mücadele ulusal çapta tek, tek partiler içinde de keskinleşiyordu.

Tam da burada devrimci Çin'de uluslar arası modern revizyonist çizginin takipçileri olarak Çin Komünist Partisinin yönetimine çöreklenmiş olan yeni burjuva kapitalist yolculara karşı; ''revizyonist karargahları bombalayın'' direktif şiarıyla ve Komünist Parti içindeki burjuvazinin temizlenmesi hedefiyle Mao önderliğinde geniş

halk kitleleri harekete geçirilerek Büyük Proleter Kültür Devrimi gerçekleştirildi. Böylece ideolojimiz yeni nitel evreye ulaşarak proleter devrimler dalgasında yepyeni derin bir çığır daha açılmış oldu.

Büyük Proleter Kültür Devrimi büyük etki salarak dünya ölçeğinde yeni bir dalgalanmaya ve devrim hareketlerinin patlak vermesine yol açıp birçok ülkede Komünist partilerin doğmasına analık etti.

Uluslar arası komünist hareket içindeki ideolojik saflaşmanın etkileri ülkemiz devrimci hareketine yön vermekle birlikte, BPKD' nin etkileri de doğrudan coğrafyamız komünist ve devrimci hareketine tesir edip ideolojik politik-örgütsel bakımdan yönlendiriyordu. Ki, ülkemizdeki anti-emperyalist karakterdeki '68 Gençlik Hareketi gelişmesi ve yine '72 de kurulan partimiz de, ideolojik-politik-örgütsel niteliği açısından tamamen Büyük Proleter Kültür Devriminin ürünleriydi.

Coğrafyamızda yoğun köylü hareketleri ve 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi başta olmak üzere yoğun işçi direnişleri yaşanıyordu. Objektif etmen olan devrimci durum son derece uygun olup, bilinçli-örgütlü devrimci hareketin gelişmesine zemin sunuyordu. Marksist klasiklerin çevirisi yapılıyor, yoğunlaşan tartışmalarla politik bilinç ve aydınlanma giderek derinleşiyordu. Uluslar arası alanda yaşanan ideolojik mücadele ve saflaşmanın yansıması olarak coğrafyamızda da yaşanan tartışmalar, anti-emperyalist özle fışkıran devrimci harekete yeni nitelik vererek biçimlendiriyordu. Devrimimizin sübjektif güçleri de bu zeminde olgunlaşmaya başlıyordu.

Coğrafyamız devrimci hareketi içindeki saflaşma derinleşip netleşmeye doğru gidiyordu. Bu saflaşma, Milli Demokratik Devrim ile Sosyalist Devrim ayrışımıyla belirginleştiği gibi, uluslar arası çizginin ifadesi olan sosyal emperyalizm olgusu üzerinde kilitlenerek de tipik biçimde uluslar arası alandaki saflaşmanın izlerini taşıyordu.

Kaypakkaya yoldaş Milli Demokratik Devrim tezini benimseyen Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi(TİİKP) içinde yar aldı. Ancak TİİKP içindeki ideolojik mücadele, TİİKP' in sağ oportünist hattını derinleştirerek revizyonistleşmesiyle birlikte yeni ayrılıklar zorunlu hale geldi. TİİKP içinde ideolojik mücadele yürütmenin şartları tükenerek komünist muhalefetin örgütsel ayrılığa başvurmasını dayattı.

Kaypakkaya yoldaş, revizyonistleşmiş TİİKP' in içinde komünistlerin ideolojik mücadelesini gerici metotlarla engelleyen anti-demokratik örgütsel şartlarında, daha fazla zaman kaybetmenin anlamsız olduğunu görerek, komünistlerin örgütsel ayrılığını öngördü. Coğrafyamız proletaryası ile geniş halk kitlelerinin kurtuluş mücadelesinde devrime önderlik yapacak komünist partiyle bir an önce buluşmalarının zorunluluğu bilinciyle cepheden bayrak açarak partimizi kurdu.

Kaypakkaya yoldaş, beş temel belge olarak bilinen TİİKP Program Taslağının Eleştirisi, Şafak Revizyonizmiyle Aramızdaki Ayrılıklar, Milli Mesele, Kemalizm ve Mao Zedung'un Kızıl Siyasi Üsler Öğretisini Doğru Kavrayalım! isimli yazılarında ve on bir ilkede özetlediği partimizin programatik görüşlerini ortaya koyarak; toplumumuzun sosyo-ekonomik yapı tespitine uygun olarak devrimimizin teorik meselelerini tahlil edip devrim stratejimizi berrak biçimde formüle etti. Partimizin teorik temelleriyle birlikte, ideolojik-politik-örgütsel şeması Maoist ilkeler ışığında atılmış oldu.

Partimiz, uluslar arası proletaryanın coğrafyamız parçasındaki öncü kurmayı ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleriyle yükselen proleter dünya devriminin sağlam bir temsilcisidir.

Partimiz, kuruluşuyla birlikte Kültür Devriminin ürünü olduğunu alenen beyan ettiği gibi, bu gün itibarıyla da Maoist nitelikteki doğumunu kesinlikle Kültür Devriminin ürünü olarak açıklar.

Partimiz, kurucu önderimiz Kaypakkaya yoldaş tarafından tam 38 yıl önce 24 Nisan 1972'de bu temeller üzerinde kurularak ilan edildi. Bu gelişme tarihsel bir olay; nitel bir doğumdu.

Partimizin doğuşunu Türkiye-Kuzey Kürdistan siyasi coğrafyasında doğan güneşe benzetmek isabetliydi. İşbirlikçi komprador bürokrat burjuva yerli gericilik başta olmak üzere tüm dünya gericiliğine karşı Maoist cepheden açılmış kızıl bir bayraktı Partimiz.

Partimizin kuruluş ilanı, ideolojik mücadele cephesinde olduğu gibi, hakim sınıflar devlet iktidarı ile faşist cuntanın azgın saldırılarına karşı da, Halk Savaşı bayrağıyla açılmış büyük bir meydan okuyuştur.

Partimizin ilanı, coğrafyamız devrim tarihinde tam anlamıyla açılmış bir çığırdı. Partimizin ilanı, bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinde Maoist Halk Savaşı rotasıyla devrimimizde yeni ufuklara açılmış devasa bir adım, atılım ruhuydu. Türkiye-Kuzey Kürdistan halkları yeniden komünist partisine ulaşmış; coğrafyamız sınıf mücadelesi bir kez daha ama daha güçlü donanmış komünist partisiyle tanışmış oluyordu.

Partimizin kuruluşu, Mustafa Suphi TKP'si kısa dönemi sonrası, coğrafyamız devrimci hareketinin üzerine serpilen ölü toprağının kaldırılarak 50 yıldır hüküm süren pasifist kabuğun kırılmasını da ifade ediyordu.

Partimizin doğuşu, son derece sınırlı imkanların yanı sıra, 1971 Askeri faşist darbe koşullarının hüküm sürdüğü ağır şartlar altında sınıflar mücadelesi arenasına çıkarak, gerilla savaşının sıcak korlarına atılmak anlamına geliyordu. Partimiz, sınıf mücadelesinin görevlerini bu koşullarda göğüsleyerek tereddütsüzce kavgaya girdi.

Partimizin Maoist nitelikte Halk Savaşı perspektifiyle coğrafyamızdaki varlığı son derece anlamlıydı. Çünkü bu, ülkemiz devrimine sağlam pencereden bakan komünist partisinin varlığını ifade etmekle birlikte, revizyonizm ile MLM arasındaki saflaşmada bilinçli komünist tutumla coğrafyamızdaki Maoist cepheyi de temsil ediyordu. Partimizin çıkışı, politik savaş partisi olarak bağrında tam bir devrim dinamiği taşıyordu.

Henüz yeni kurulmuş, deyim yerindeyse çocukluk evrelerinde olan partimiz, Halk Savaşı perspektifiyle derhal gerilla mücadelesine girişti. Bu doğrultuda girdiği devrimci eylem çizgisi ve pratiğiyle, faşist hakim sınıfların dikkatini üstüne çekerek faşist cuntanın devam eden saldırılarının boy hedefi haline geldi.

THKO ve THKP-C, faşist darbenin azgın saldırılarıyla darbelenmiş, koyu bir faşist terör dalgası devam ediyordu. Özcesi devrimci hareket bastırılmış, azgın terör adeta kol geziyordu.

Bu şartlarda devrimci eylemlerini yoğunlaştırarak gerilla savaşı pratiğine dalan partimiz, hakim sınıflar tarafından Kaypakkaya yoldaşın fikirleri şahsında ''ihtilalcı komünizmin ülkedeki en tehlikeli temsilcisi'' olarak değerlendiriliyordu.

Düşman imhaya dönük kapsamlı saldırılarla KAYPAKKAYA yoldaş şahsında partimizi hedeflemiş, izin sürmekteydi. Buna uygun olarak Dersim'de faşist terörünü yoğunlaştırdı. Fehmi Altınbilek faşistinin komutasındaki ordu güçlerinin sıkı takip ve istihbarat çalışmaları sonucu, 24 Ocak 1973'te Vartiniğin Mirik mezrasında bulunan Kaypakkaya ve yoldaşlarımıza askeri bir baskın gerçekleştirildi. Yaşanan çatışmada ilk TİKKO komutanlarından Ali Haydar YILDIZ yoldaş şehit düşerken, KAYPAKKAYA yoldaş yaralandı ve beş gün sonra düşmana esir düştü. Üç buçuk ay boyunca

işkenceli sorgulardan geçirilen KAYPAKKAYA yoldaş, ‘’ser verip sır vermeme’’ ilkesini uygulayarak kahramanca direndi. KAYPAKKAYA yoldaş karşısında yenilgiye uğrayan işkenceci generaller çareyi, O’nu katletmekte buldular. KAYPAKKAYA’nın kızıl direnişi hiç şüphesiz ki komünistçeydi. Fakat, KAYPAKKAYA’yı komünist kılan salt bu direnişi değil, bilakis O’nun komünist fikirleriydi. KAYPAKKAYA’yı kavramanın en doğru anlamı O’nu bu bütünlük içindeki değerlendirmektir.

KAYPAKKAYA yoldaş 18 Mayıs 1973 yılında Diyarbakır işkence hanelerinde katledilerek şehit düştü. Bu süreç partimizin birinci yenilgisine de giriş süreci oldu. Nitekim partimiz diğer gelişmelerle de tamamlanmak üzere, bu süreci takiben kısa süre sonra birinci yenilgisini aldı. Bu yıllarda partimize karşı yoğunlaşan faşist saldırı ve katliamlarda partimiz birçok kadro ve militanını fiziken yitirdi. Günümüze uzanana kadar sonraki mücadele yıllarında yüzlerce şehit verdi.

Partimiz, belirgin olarak iki yenilgi süreci atlattı, defalarca darbelendi, sendeledi ama her defasında toparlanarak sınıflar mücadelesi yelpazesindeki yerini aldı. Otuz yedinci(37) mücadele yılını geri de bırakarak 38. mücadele yılına giren partimiz, Halk Savaşı ısrarını koruduğu gibi, devrimci kararlılığını koruyarak geliştirmiştir. Özellikle Birinci Kongremiz, partimizin ideoloji meselesi başta olmak üzere, birçok teorik-pratik sorununa Maoist bilimsel yaklaşımla neşter vurup, doğru orantılı olarak partimizi ilerletmiştir. Maoizm ideolojisindeki kavrayış sorunlarını esasta gideren Birinci Kongremiz, Parti programını formüle etmekle birlikte, bir dizi yenilik gibi Partimizin TKP(ML) olan ismini Maoist Komünist Partisi(MKP) olarak; TİKKO kısaltmasındaki ordumuzun ismini Halk Kurtuluş Ordusu (HKO) olarak; gençlik örgütümüz olan TMLGB ismini de MGB olarak değiştirmiştir.

Partimiz, Birinci Kongremizin bilimsel temeli üzerinde bugün daha sağlam, kararlı ve gelişkin durumdadır. Partimiz, sınıf mücadelesinin görevlerini sahiplenerek omuzlamakta sebatkar olduğu gibi; Yeni Demokratik İktidar, Sosyalizm ve Komünizm hedefi doğrultusunda, tüm revizyonist-reformist tasfiyeci akımlara karşın devrimci çizgiyi temsil ederek ilerlemektedir.

Emperyalist neo-liberal teorilerin kirletmesiyle de hortlayan bilumum devrim tasfiyeciliğinin, başta devrim, proletarya diktatörlüğü ve komünist partileri şahsında yoksul dünyanın kurtuluş davasına karşı giriştiği saldırılara karşın, partimiz MLM’nin bu temel ilkelerine sıkı sıkıya bağlı bulunarak Maoist ısrarını korumaktadır.

Emperyalist kuşatmanın derinleşerek geliştiği günümüz koşullarında sınıfsal devrim ve proletarya diktatörlüğü ihtiyacı gibi, komünist partilerinin önem ve görevleri daha da artarak devam etmektedir. Emperyalist dünya gericiliğinin bir parçası olan coğrafyamız hakim sınıfları, emperyalist stratejilere bağlı olarak da bugün halklarımızı ve özelde de Kürt ulusal hareketini daha kalın bir boyunduruk altına almak istemekte, ezip sömürmektedirler.

Tüm bunlar, halklarımızın kurtuluş mücadelesinin daha bilinçli ve yetkin biçimde yürütülmesini emretmektedir. Dolayısıyla, Maoist Komünist Parti önderliğinde Halk Savaşı saflarında kenetlenerek devrimci savaşı yükseltmek elzemdir. Bu bağlamda proletarya ve ezilen emekçi halklarımızı öncü kurmaylarıyla birleşmeye davet ediyor; tüm yoldaşları partinin tayin ettiği merkezi görev ve kararları temelinde devrimci savaşı geliştirmek üzere göreve çağırıyoruz. Tüm yoldaşların feda ruhuyla ileri atılma coşkusunu paylaşıyor, selamlıyoruz.

Partimizin kuruluş günü olan 24 Nisan tarihi aynı zamanda Ermeni soykırımı tarihinin de günüdür. Bu sebeple Partimizin kuruluş sevincini halklarımızla paylaşırken, Ermeni Soykırımını enternasyonalist duygu ve sınıf öfkemizle lanetliyoruz.

38. mücadele yılına emin adımlarla girerken, başta dünya proletaryası, ezilen halkları ve ulusları olmak üzere; çeşitli millet ve milliyetlerden Türkiye-Kuzey Kürdistan proletaryası ve ezilen halkları devrimci duygularımızla selamlıyoruz.

Şan Olsun KAYPAKKAYA yoldaşa!

Şan Olsun Partimizin Kuruluşu ve Mücadele Tarihine!

Şan Olsun Partimiz Maoist Komünist Partisine!

Şan Olsun Marksizm-Leninizm-Maoizm'e!

Maoist Komünist Partisi
Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu
Nisan 2010